

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 29. novembra 2018*

„Pritožba – Skupna zunanja in varnostna politika – Omejevalni ukrepi proti Islamski republiki Iran – Zamrznitev sredstev in gospodarskih virov – Razglasitev ničnosti uvrstitve s strani Splošnega sodišča – Ponovna uvrstitve – Razlog za uvrstitve, ki se nanaša na finančno podporo iranski vladi ter sodelovanje na natečaju za nabavo prepovedanega blaga in tehnologije – Obseg – Financiranje projektov v naftnem in plinskem sektorju – Dokazi z datumom, ki je zgodnejši od prve uvrstitve – Dejstva, ki so bila znana pred prvo uvrstitvijo – Člen 266 PDEU – Pravnomočnost – Obseg – Učinkovito sodno varstvo“

V zadevi C-248/17 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 11. maja 2017,

Bank Tejarat s sedežem v Teheranu (Iran), ki jo zastopajo S. Zaiwalla, P. Reddy in A. Meskarian, solicitors, ter M. Brindle, QC, T. Otty, QC, in R. Blakeley, barrister,

pritožnica,

druga stranka v postopku je

Svet Evropske unije, ki ga zastopata J. Kneale in M. Bishop, agenta,

tožena stranka na prvi stopnji,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi T. von Danwitz (poročevalec), predsednik sedmega senata v funkciji predsednika četrtega senata, K. Jürimäe, sodnica, C. Lycourgos, E. Juhász in C. Vajda, sodniki,

generalni pravobranilec: E. Tanchev,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo

- 1 Družba Bank Tejarat s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 14. marca 2017, Bank Tejarat/Svet (T-346/15, neobjavljena, v nadaljevanju: izpodbijana sodba, EU:T:2017:164), s katero je to sodišče zavrnilo njeno tožbo za razglasitev ničnosti Sklepa Sveta (SZVP) 2015/556 z dne 7. aprila 2015 o spremembi Sklepa Sveta 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL 2015, L 92, str. 101) in Izvedbene uredbe Sveta (EU) 2015/549 z dne 7. aprila 2015 o izvajanju Uredbe (EU) št. 267/2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL 2015, L 92, str. 12) v delih, v katerih se nanašata nanjo (v nadaljevanju: izpodbijana akta).

Pravni okvir

Resolucija 1929 in Resolucija 2231 (2015) Varnostnega sveta Združenih narodov

- 2 Varnostni svet Združenih narodov je 9. junija 2010 sprejel Resolucijo 1929 (2010) (v nadaljevanju: Resolucija 1929), s katero se je razširilo področje uporabe omejevalnih ukrepov iz resolucij 1737 (2006), 1747 (2007) in 1803 (2008) ter so bili uvedeni dodatni omejevalni ukrepi proti Islamski republiki Iran. V tej resoluciji Varnostni svet Združenih narodov zlasti omenja „morebitn[o] povezav[o] med prihodki, ki jih v Iranu ustvarja energetski sektor, in financiranjem dejavnosti Irana, ki so nevarne z vidika širjenja jedrskega orožja“.
- 3 Islamska republika Iran na eni strani ter Zvezna republika Nemčija, Ljudska republika Kitajska, Združene države Amerike, Ruska federacija, Francoska republika, Združeno kraljestvo Velike Britanije in Severne Irske in Visoki predstavnik Evropske unije za zunanje zadeve in varnostno politiko na drugi so 14. julija 2015 na Dunaju (Avstrija) sprejeli „skupen celovit načrt ukrepanja“ za zagotovitev dolgoročne celostne rešitve iranskega jedrskega vprašanja (v nadaljevanju: skupen celovit načrt ukrepanja).
- 4 Varnostni svet Združenih narodov je 20. julija 2015 sprejel Resolucijo 2231 (2015), s katero je odobril skupni celoviti načrt ukrepanja, pozval k njegovemu vsestranskemu izvajanju v skladu s časovnim razporedom, določenim v njem, in določil, da bodo ukrepi izvedeni v skladu z navedenim načrtom.

Pravo Unije

- 5 Evropski svet je 17. junija 2010 Svet Evropske unije pozval, naj sprejme ukrepe za izvedbo ukrepov iz Resolucije 1929 in spremljevalne ukrepe, da bi v okviru pogajanj rešili preostala nerešena vprašanja glede občutljivih tehnologij, ki jih Islamska republika Iran razvija v podporo svojim jedrskim in raketnim programom. Ti ukrepi bi morali biti zlasti usmerjeni v trgovino, finančni sektor, prometni sektor Irana ter ključne sektorje naftne in plinske industrije.
- 6 Svet Evropske unije je 26. julija 2010 sprejel Sklep 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Skupnega stališča 2007/140/SZVP (UL 2010, L 195, str. 39), ki v Prilogi II vsebuje imena oseb in subjektov, katerih premoženje se zamrzne. V uvodni izjavi 22 navedenega sklepa je napoteno na Resolucijo 1929 in je omenjena morebitna povezava, navedena v tej resoluciji, med prihodki, ki jih v Islamski republiki Iran ustvarja energetski sektor, in financiranjem dejavnosti Irana, ki so nevarne z vidika širjenja jedrskega orožja.
- 7 Svet je 25. oktobra 2010 sprejel Uredbo (EU) št. 961/2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 423/2007 (UL 2010, L 281, str. 1), da bi glede Evropske unije zagotovil izvajanje omejevalnih ukrepov proti Iranu, določenih s Sklepom 2010/413.

- 8 Svet je 23. januarja 2012 sprejel Sklep 2012/35/SZVP o spremembah Sklepa 2010/413 (UL 2012, L 19, str. 22). V skladu z uvodno izjavo 13 tega sklepa bi bilo treba uvesti zamrznitev sredstev in gospodarskih virov za dodatne osebe in subjekte, ki iransko vlado podpirajo pri izvajanju dejavnosti, nevarnih z vidika širjenja jedrskega orožja, ali pri razvoju izstrelitvenih sistemov jedrskega orožja, zlasti za osebe in subjekte, ki iranski vladi zagotavljajo finančno, logistično ali materialno pomoč.
- 9 Z navedenim sklepom je bil spremenjen člen 20(1)(b) Sklepa 2010/413, členu 20(1) tega sklepa pa je bila dodana še točka (c), ki določa zamrznitev sredstev tem osebam in subjektom:
- „(b) osebe in subjeki, ki niso navedeni v Prilogi I in ki sodelujejo v dejavnostih Irana, nevarnih z vidika širjenja jedrskega orožja, ali pri razvoju izstrelitvenih sistemov jedrskega orožja, so z njimi neposredno povezani ali jih podpirajo, vključno s sodelovanjem pri nabavi prepovedanih predmetov, blaga, opreme, surovin in tehnologije [...], in so navedeni v Prilogi II;
- (c) druge osebe in subjeki, ki niso navedeni v Prilogi I in podpirajo iransko vlado, ter z njimi povezani osebe in subjeki s seznama v Prilogi II.“
- 10 Svet je 23. marca 2012 sprejel Uredbo (EU) št. 267/2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 961/2010 (UL 2012, L 88, str. 1), s katero se glede Evropske unije izvajajo omejevalni ukrepi proti Iranu, določeni s Sklepom 2012/35.
- 11 Člen 23(2) te uredbe določa zamrznitev sredstev in gospodarskih virov oseb, subjektov in organov, ki so naštetih v Prilogi IX k tej uredbi in ki so v skladu s členom 20(1)(b) in (c) Sklepa 2010/413 opredeljeni kot:
- „(a) osebe, subjeki ali organi, ki sodelujejo v dejavnostih Irana, ki so nevarne z vidika širjenja jedrskega orožja, ali pri razvoju izstrelitvenih sistemov jedrskega orožja Irana, so z njimi neposredno povezani ali jih podpirajo, vključno s sodelovanjem pri nabavi prepovedanega blaga in tehnologije, ali osebe, subjeki ali organi, ki so v lasti takšnih oseb, subjektov ali organov ali pod njihovim nadzorom (tudi na nezakonit način) ali delujejo v njihovem imenu ali po njihovih navodilih;
- [...]
- (d) druge osebe, subjeki ali organi, ki zagotavljajo podporo, kot je materialna, logistična ali finančna podpora, iranski vladi, ter osebe in subjeki, povezani z njimi.“
- 12 S Sklepom Sveta 2012/635/SZVP z dne 15. oktobra 2012 o spremembi Sklepa 2010/413 (UL 2012, L 282, str. 58) je bil člen 20(1)(c) Sklepa 2010/413 spremenjen tako:
- „druge osebe ali subjeki, ki niso zajeti v Prilogo I, ki podpirajo iransko vlado, ter subjeki, ki jim pripadajo ali jih nadzirajo ali osebe in subjeki, ki so z njimi povezani, kot so navedeni v Prilogi II“.
- 13 Svet je z Uredbo (ES) št. 1263/2012 z dne 21. decembra 2012 o spremembi Uredbe št. 267/2012 (UL 2012, L 356, str. 34) člen 23(2)(d) zadnjenavedene uredbe spremenil tako:
- „druge osebe, subjeki ali organi, ki zagotavljajo podporo, kot je materialna, logistična ali finančna podpora, iranski vladi, subjeki v njihovi lasti ali pod njihovim nadzorom ter osebe in subjeki, povezani z njimi“.

Dejansko stanje

- 14 Pritožnica, družba Bank Tejarat, je iranska banka.

- 15 Svet je 23. januarja 2012 s Sklepom 2012/35 in Izvedbeno uredbo (EU) št. 54/2012 z dne 23. januarja 2012 o izvajanju Uredbe št. 961/2010 (UL 2012, L 19, str. 1) ime pritožnice uvrstil na seznama oseb in subjektov, katerih premoženje se zamrzne, ki sta navedena v Prilogi II k Sklepu 2010/413 in v Prilogi VIII k Uredbi št. 961/2010. Razlogi za njeno uvrstitev na ta seznama so enaki, in sicer:

„Banka Tejarat je banka v lasti države. Neposredno podpira iranska jedrska prizadevanja. Leta 2011 je na primer omogočila prenos več deset milijonov dolarjev, da bi pomagala Iranski organizaciji za jedrsko energijo, ki je na seznamu ZN, pri njenih stalnih prizadevanjih za pridobivanje t. i. urana ‚yellowcake‘. Iranska organizacija za jedrsko energijo je vodilna organizacija v Iranu za raziskave in razvoj na področju jedrske tehnologije. Vodi programe za proizvodnjo cepljivih materialov.

Banka Tejarat je že v preteklosti pomagala iranskim bankam, uvrščenim na seznam, da bi se izognile mednarodnim sankcijam. Sodelovala je na primer pri poslih, v katere so bila vključena podjetja Shahid Hemmat Industrial Group, uvrščena na seznam ZN.

Zadnja leta je ponujala finančne storitve bankam Bank Mellat in Export Development Bank of Iran (EDBI), uvrščenim na seznam EU. Banka Tejarat podpira tudi dejavnosti hčerinskih in podrejenih podjetij Iranske revolucionarne garde (Iran Revolutionary Guard Corps – IRGC), Organizacije obrambne industrije (Defence Industries Organisation - DIO) in MODAFL, obe na seznamu ZN.“

- 16 Ime pritožnice je bilo 23. marca 2012 z Uredbo št. 267/2012 na podlagi istih razlogov uvrščeno na seznam iz Priloge IX k tej uredbi.
- 17 S Sklepom Sveta 2012/457/SZVP z dne 2. avgusta 2012 o spremembi Sklepa 2010/413 (UL 2012, L 208, str. 18) in z Izvedbeno uredbo (EU) št. 709/2012 z dne 2. avgusta 2012 o izvajanju Uredbe št. 267/2012 (UL 2012, L 208, str. 2, in popravek, UL 2013, L 41, str. 14) so bili razlogi za uvrstitev pritožnice na seznam oseb in subjektov, katerih premoženje se zamrzne, spremenjeni in je bilo pri tem pojasnjeno, da je „Bank Tejarat [...] banka v delni lasti države“, v ostalem pa je obrazložitev ostala nespremenjena.
- 18 Splošno sodišče je s sodbo z dne 22. januarja 2015, Bank Tejarat/Svet (T-176/12, EU:T:2015:43), Sklep 2012/35, Izvedbeno uredbo št. 54/2012, Uredbo št. 267/2012 in Izvedbeno uredbo št. 709/2012 razglasilo za nične v delih, v katerih se nanašajo na pritožnico, ker Svet ni dokazal, da je pritožnica podpirala širjenje jedrskega orožja ter drugim osebam in subjektom pomagala pri kršenju določb omejevalnih ukrepov, ki se nanašajo nanje, ali pri tem, da so se jim izogibali. Zoper to sodbo ni bila vložena nobena pritožba.
- 19 Svet je 7. aprila 2015 ime pritožnice z izpodbijanima aktoma ponovno uvrstil na seznam oseb in subjektov, katerih premoženje se zamrzne, iz Priloge II k Sklepu 2010/413 in iz Priloge IX k Uredbi št. 267/2012 (v nadaljevanju: sporna seznama) na podlagi teh razlogov:

„Bank Tejarat nudi znatno podporo iranski vladi z zagotavljanjem finančnih sredstev in finančnih storitev za naftne in plinske razvojne projekte. Plinski in naftni sektor je znaten vir financiranja za iransko vlado in več projektov, ki jih financira Bank Tejarat, izvajajo hčerinske družbe subjektov, ki so v lasti in pod nadzorom iranske vlade. Poleg tega je Bank Tejarat še vedno v delni lasti iranske vlade in je tesno povezana z njo, kar iranski vladi omogoča, da vpliva na odločitve Bank Tejarat, tudi na udeležnost navedene banke pri financiranju projektov, ki jih iranska vlada obravnava prednostno.

Ker Bank Tejarat zagotavlja financiranje za različne projekte pridobivanja in rafiniranja surove nafte, v okviru katerih je treba pridobiti ključno opremo in tehnologijo za te sektorje, za katere je dobava za uporabo v Iranu prepovedana, se lahko šteje, da Bank Tejarat sodeluje pri nabavi prepovedanega blaga in tehnologije.“

- 20 Svet je v okviru izvajanja skupnega celovitega načrta ukrepanja 18. oktobra 2015 na eni strani sprejel Sklep (SZVP) 2015/1863 o spremembi Sklepa 2010/413 (UL 2015, L 274, str. 174), s katerim so bili glede pritožnice začasno odpravljene omejevalni ukrepi iz Sklepa 2010/413, in na drugi Izvedbeno uredbo (EU) 2015/1862 o izvajanju Uredbe št. 267/2012 (UL 2015, L 274, str. 161), s katero je bilo njeno ime črtano s seznama iz Priloge IX k zadnjenavedeni uredbi.
- 21 Sklep 2015/1863 in Izvedbena uredba 2015/1862 se v skladu s Sklepom Sveta (SZVP) 2016/37 z dne 16. januarja 2016 o določitvi datuma začetka uporabe Sklepa 2015/1863 (UL 2016, L 11 I, str. 1) oziroma v skladu z informacijami v zvezi z datumom začetka uporabe Uredbe Sveta (EU) 2015/1861 o spremembi Uredbe št. 267/2012 in Izvedbene uredbe 2015/1862 (UL 2016, C 15, str. 1) uporabljata od 16. januarja 2016.

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

- 22 Pritožnica je 18. junija 2015 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo za razglasitev ničnosti izpodbijanih aktov, za kar je navedla sedem tožbenih razlogov, od katerih se je prvi nanašal na kršitev člena 266 PDEU, drugi na zlorabo postopka ter kršitev načela pravnomočnosti, načela pravne varnosti in pravnomočnosti sodnih odločb, tretji na kršitev načela učinkovitosti in pravice do učinkovitega sodnega varstva ter na kršitev člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) ter členov 6 in 13 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane 4. novembra 1950 v Rimu (v nadaljevanju: EKČP), četrti na zlorabo pooblastil in kršitev načela dobrega upravljanja, peti na kršitev temeljnih pravic pritožnice, zlasti njene lastninske pravice in pravice do spoštovanja njenega ugleda, ter na kršitev načela sorazmernosti, šesti na kršitev obveznosti obrazložitve in sedmi na očitno napako pri presoji.
- 23 Splošno sodišče je vse tožbene razloge in torej tožbo v celoti zavrnilo.

Predlogi strank in postopek pred Sodiščem

- 24 Pritožnica Sodišču predlaga, naj:
- pritožbo dopusti in točki izreka izpodbijane sodbe razveljavi;
 - tožbi zoper njeno ponovno uvrstitev ugotovi;
 - izpodbijana akta v delih, v katerih se nanašata nanjo, razglasi za nična;
 - Svetu naloži plačilo stroškov pritožbenega postopka in postopka pred Splošnim sodiščem.
- 25 Svet Sodišču predlaga, naj:
- pritožbo kot nedopustno zavrže ali kot neutemeljeno zavrne;
 - podredno, če bi Sodišče odločilo, da izpodbijano sodbo razveljavi in samo odloči v sporu, tožbo za razglasitev ničnosti spornih aktov zavrne in
 - družbi Bank Tejarat naloži plačilo stroškov pritožbenega postopka.

Pritožba

Dopustnost pritožbe

Trditve strank

- 26 Svet trdi, da pritožnica nima pravnega interesa za rešitev te pritožbe in da je ta zato nedopustna, ker so bili s Sklepom 2015/1863 in Izvedbeno uredbo 2015/1862 omejevalnimi ukrepi, sprejeti zoper njo, odpravljeni in ker se z izpodbijanima aktoma ne škoduje njenemu ugledu.
- 27 Pritožnica trdi, da ima pravni interes, da v okviru odškodninske tožbe, ki jo je vložila pri Splošnem sodišču in je vpisana pod opravilno številko T-37/17, predlaga razveljavitev izpodbijane sodbe, razglasitev ničnosti izpodbijanih aktov in priznanje njihove nezakonitosti ter pridobi neke vrste nekompensacijsko odškodnino za škodo, povzročeno njenemu ugledu.

Presoja Sodišča

- 28 V skladu z ustaljeno sodno prakso je predpostavka za obstoj pravnega interesa pritožnice to, da lahko pritožba zaradi svojega izida prinese korist za stranko, ki jo je vložila (sodba z dne 21. decembra 2011, Francija/People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, točka 43 in navedena sodna praksa).
- 29 Sodišče je že razsodilo, da je treba osebi ali subjektu, katerega ime je uvrščeno na seznam oseb in subjektov, katerih premoženje se zamrzne, priznati vsaj nepremoženjski interes za doseg ničnosti te uvrstitve s tem, da predlaga, naj sodišče Unije prizna, da nikoli ne bi smel biti uvrščen na tak seznam, ob upoštevanju vpliva na njegov ugled, tudi po izbrisu njegovega imena s tega seznama ali po začasni odpravi zamrznitve njegovega premoženja (glej v tem smislu sodbe z dne 28. maja 2013, Abdulrahim/Svet in Komisija, C-239/12 P, EU:C:2013:331, točke od 70 do 72; z dne 8. septembra 2016, Iranian Offshore Engineering & Construction/Svet, C-459/15 P, neobjavljena, EU:C:2016:646, točka 12, in z dne 15. junija 2017, Al-Faqih in drugi/Komisija, C-19/16 P, EU:C:2017:466, točka 36).
- 30 Iz tega izhaja, da ima pritožnica vsaj nepremoženjski interes, da zahteva razglasitev ničnosti uvrstitve njenega imena na sporna seznama, čeprav je bila na eni strani zamrznitev njenega premoženja, ki je izhajala iz te ponovne uvrstitve na seznam iz Priloge II k Sklepu 2010/413, na podlagi Sklepa 2015/1863 začasno odpravljena in čeprav je bilo na drugi strani njeno ime na podlagi Izvedbene uredbe 2015/1862 črtano s seznama iz Priloge IX k Uredbi št. 267/2012.
- 31 Pritožba je zato dopustna.

Vsebinska presoja

- 32 Družba Bank Tejarat v utemeljitev pritožbe navaja štiri pritožbene razloge.

Prvi in drugi pritožbeni razlog

– Trditve strank

- 33 Pritožnica s prvim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo pri obravnavanju dokazov, ki jih je predložila za izpodbijanje razlogov za ponovno uvrstitev njenega imena na sporna seznama, zlasti ker v točkah od 84 do 86 izpodbijane sodbe ni pripisalo zadostne teže pričanju njenega direktorja. S tem naj bi Splošno sodišče izkrivilo dokaze in ji naložilo nemogoče breme, zaradi česar je bil postopek nepravilčen.
- 34 Pritožnica z drugim pritožbenim razlogom, ki se nanaša na točke od 83 do 114 izpodbijane sodbe, trdi, da je Splošno sodišče izkrivilo predložene dokaze, ki so bili jasni, in prevalilo dokazno breme, ker je to breme naložilo njej in od nje zahtevalo negativne dokaze. Splošno sodišče naj tako ne bi upoštevalo odločilnega dokaza, ki je bil pričanje njenega direktorja, ter naj bi dalo prednost vsebini netočnih in selektivnih časopisnih člankov, ki jih je predložil Svet, pri čemer so nekateri, ki so izvirali od iranskega ministrstva za nafto, pomenili propagando. Splošno sodišče naj bi se tudi napačno oprlo na manjšinski delež iranske vlade v kapitalu pritožnice. Splošno sodišče naj torej dokazov, ki jih je predložil Svet, ne bi preučilo v celoti in podrobno.
- 35 Svet trdi, da prvi pritožbeni razlog ni utemeljen. Glede drugega pritožbenega razloga meni, da pritožnica Sodišču v resnici predlaga opravo nove presoje dokazov ter da naj bi bilo zato treba ta pritožbeni razlog razglasiti za nedopusten in, podredno, za neutemeljen.

– Presoja Sodišča

- 36 Pritožnica s prvim in drugim pritožbenim razlogom, ki ju je treba preizkusiti skupaj, v bistvu trdi, da je Splošno sodišče v okviru presoje razlogov iz izpodbijanih aktov ter zlasti njenega sodelovanja pri financiranju različnih projektov v sektorju nafte in plina kršilo pravila o dokaznem bremenu in izkrivilo dokaze.
- 37 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišče v pritožbenem postopku ni pristojno za ugotavljanje dejstev niti, načeloma, za presojo dokazov, ki jih je Splošno sodišče sprejelo v podporo tem dejstvom. Če so bili namreč ti dokazi pravilno pridobljeni ter če so bila spoštovana splošna pravna načela in postopkovna pravila glede dokaznega bremena in izvajanja dokazov, je samo Splošno sodišče pristojno za presojo vrednosti, ki jo je treba pripisati predloženim dokazom. Ta presoja, razen v primeru izkrivljanja dokazov, ki so predloženi Splošnemu sodišču, torej ni pravno vprašanje, ki bi bilo predmet nadzora Sodišča. Nasprotno pa se pristojnost Sodišča, da izvrši nadzor nad ugotovitvami Splošnega sodišča o dejstvih, razteza med drugim na vprašanje, ali so bila spoštovana pravila glede dokaznega bremena in izvajanja dokazov (sodbi z dne 18. januarja 2017, Toshiba/Komisija, C-623/15 P, neobjavljena, EU:C:2017:21, točka 39, in z dne 14. junija 2018, Makhlouf/Svet, C-458/17 P, neobjavljena, EU:C:2018:441, točka 57).
- 38 V zvezi z vprašanjem, ali je Splošno sodišče kršilo pravila o dokaznem bremenu na področju omejevalnih ukrepov, je treba opozoriti, da morata sodišči Unije – v skladu s svojimi pristojnostmi iz Pogodb – zagotoviti načeloma popoln nadzor zakonitosti vseh aktov Unije (glej v tem smislu sodbe z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točka 97; z dne 28. novembra 2013, Svet/Fulmen in Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, točka 58, in z dne 28. marca 2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, točka 106).
- 39 Zaradi učinkovitosti sodnega nadzora, ki ga zagotavlja člen 47 Listine, se zahteva, da se sodišče Unije v okviru nadzora zakonitosti razlogov, na katerih temelji sklep o uvrstitvi imena osebe na seznam oseb, za katere veljajo omejevalni ukrepi, prepriča, da ta sklep, ki je za to osebo posamični akt, temelji na dovolj trdni dejanski podlagi. To v obravnavani zadevi vključuje preverjanje dejstev, ki so navedena

v obrazložitvi, na kateri temeljita izpodbijana akta, tako da sodni nadzor ni omejen na presojo abstraktne verjetnosti navedenih razlogov, temveč se nanaša na vprašanje, ali so ti razlogi – oziroma vsaj eden od njih – za katere se šteje, da so sami po sebi dovolj za utemeljitev navedenih aktov, utemeljeni (glej v tem smislu sodbe z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točka 119; z dne 18. junija 2015, Ipatau/Svet, C-535/14 P, EU:C:2015:407, točka 42, in z dne 18. februarja 2016, Svet/Bank Mellat, C-176/13 P, EU:C:2016:96, točka 109). Poleg tega je pristojni organ Unije tisti, ki mora v primeru izpodbijanja dokazati utemeljenost razlogov, navedenih proti zadevni osebi, ne pa da bi morala ta predložiti negativni dokaz o neutemeljenosti navedenih razlogov (sodbi z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točka 121, in z dne 28. novembra 2013, Svet/Fulmen in Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, točka 66).

- 40 V obravnavanem primeru je Svet za dokaz utemeljenosti razlogov iz izpodbijanih aktov poleg predloga države članice predložil zlasti niz javnih dokumentov, kot je več časopisnih člankov, ki so navedeni v točki 65 izpodbijane sodbe, in letno poročilo pritožnice za leto 2014, ki je navedeno v točki 108 te sodbe. Na podlagi teh dokumentov je Splošno sodišče v točkah od 87 do 89, od 107 do 109, 111 in 112 izpodbijane sodbe konkretno preučilo, ali je Svet navedene razloge zadostno utemeljil, pri čemer je upoštevalo trditve, ki jih je pritožnica navedla v utemeljitev dokumentacije, ki jo je predložila, in sicer pričanje njenega direktorja in več notranjih dokumentov.
- 41 Zato je treba šteti, da je Splošno sodišče preučilo vse predložene dokumente in tako trditve Sveta kot trditve pritožnice. Splošno sodišče s tem, da je štelo, da elementi, ki jih je predložila pritožnica, ne morejo omajati ugotovitev, ki jih je Svet izpeljal iz teh dokazov, nikakor ni prevailo dokaznega bremena niti ni pritožnici naložilo predložitve negativnega dokaza.
- 42 Poleg tega, kot je razvidno iz točk od 85 do 109 izpodbijane sodbe, navedba Splošnega sodišča v točkah 110 in 114 izpodbijane sodbe, da je Svet to, da tožeča stranka financira različne projekte v naftnem in plinskem sektorju, lahko ugotovil, ne da bi napačno ugotovil dejansko stanje ali storil „očitno napako pri presoji“, temelji na tem, da je Splošno sodišče preverilo resničnost dejstev, navedenih v obrazložitvi izpodbijanih aktov, in izvedlo celovit nadzor, h kateremu je zavezano v skladu s sodno prakso, navedeno v točkah 38 in 39 te sodbe.
- 43 V teh okoliščinah se s trditvijo pritožnice v zvezi s kršitvijo in prevalitvijo dokaznega bremena dejansko izpodbija presoja Splošnega sodišča glede dejstev in dokazov ter vrednost, ki jo je to sodišče pripisalo tem dokazom. Ta presoja, razen v primeru izkrivljanja teh dokazov, pa v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 37 te sodbe, ni predmet nadzora Sodišča.
- 44 Glede navedenega izkrivljanja dokazov je treba opozoriti, da gre za tako izkrivljenje, če se brez upoštevanja novih dokazov ugotovi, da je presoja obstoječih dokazov očitno napačna. Vendar mora to izkrivljanje očitno izhajati iz listin v spisu, ne da bi bilo treba ponovno presojati dejstva in dokaze (sodba z dne 7. aprila 2016, Akhras/Svet, C-193/15 P, EU:C:2016:219, točka 68 in navedena sodna praksa). Poleg tega mora pritožnik, če zatrjuje izkrivljanje dokazov, natančno opredeliti dokaze, ki naj bi jih Splošno sodišče izkrivilo, in dokazati napake pri presoji, ki naj bi po njegovem mnenju to sodišče pripeljale do tega izkrivljanja (sodbi z dne 3. decembra 2015, Italija/Komisija, C-280/14 P, EU:C:2015:792, točka 52, in z dne 19. oktobra 2017, Janukovič/Svet, C-598/16 P, neobjavljena, EU:C:2017:786, točka 46 in navedena sodna praksa).
- 45 V obravnavanem primeru je treba glede ugotovitev iz točk od 83 do 86 izpodbijane sodbe, ki se nanašajo na pričanje direktorja pritožnice, in ugotovitev, ki temeljijo na tem pričanju, poudariti, da pritožnica ni z ničimer dokazala, da bi te ugotovitve pomenile napačno analizo Splošnega sodišča, ki bi pripeljala do izkrivljanja. Poleg tega iz časopisnih člankov iz točk 88 in 89 izpodbijane sodbe niti iz dejanskih ugotovitev Splošnega sodišča iz točk od 91 do 112 izpodbijane sodbe ni očitno razvidno nikakršno izkrivljanje. Nasprotno, te ugotovitve kažejo, da je Splošno sodišče upoštevalo pričanje

direktorja pritožnice, vendar je pojasnilo, zakaj to pričanje, ki mu je treba priznati majhno dokazno vrednost, ne omogoča ovrženja ugotovitve iz točke 89 izpodbijane sodbe, ki se nanaša na dokumente, ki jih je predložil Svet.

- 46 Pritožnica navaja še, da je Splošno sodišče izkrivilo navedeno pričanje, ker je štelo, da ga ni mogoče opredeliti kot drugačnega in neodvisnega od njenega, ter da je imelo to pričanje majhno dokazno vrednost, ker je bilo podano na njen predlog za namene tožbe in ga je podala oseba, ki ima funkcijo direktorja te družbe. Vendar se s to trditvijo ne želi dokazati izkrivljanje dokaza, ampak izpodbijati presojo dejstev in dokazov, ki jo je opravilo Splošno sodišče, kar v fazi pritožbe ni dopustno.
- 47 Iz tega sledi, da je treba prvi in drugi pritožbeni razlog zavrniti.

Tretji pritožbeni razlog

– Trditve strank

- 48 S tretjim pritožbenim razlogom, ki je razdeljen na dva dela, pritožnica trdi, da je Splošno sodišče napačno presodilo, da izpodbijani razlogi, na podlagi katerih je bila ponovno uvrščena na sporna seznama, tudi če bi bili dokazani, izpolnjujejo merila za uvrstitev.
- 49 Pritožnica v okviru prvega dela trdi, da je Splošno sodišče v točkah 128 in 129 izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo, ker je štelo, da ta družba zagotavlja neposredno finančno podporo iranski vladi in da je zato merilo iz člena 20(1)(c) Sklepa 2010/413 in člena 23(2)(d) Uredbe št. 267/2012, s katerim se zahteva taka podpora, izpolnjeno. S trditvami Sveta naj bi se kvečjemu izrazilo, da gre za posredno finančno podporo, saj se pritožnici očita, da zagotavlja finančna sredstva in finančne storitve za naftne in plinske razvojne projekte, pri čemer nekatere od teh projektov izvajajo hčerinske družbe subjektov, ki so pod nadzorom iranske vlade.
- 50 V okviru drugega dela pritožnica trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je v točki 133 izpodbijane sodbe odločilo, da je neposredno sodelovala pri nabavi prepovedanega blaga in tehnologije ter da je merilo iz člena 20(1)(b) Sklepa 2010/413 in člena 23(2)(a) Uredbe št. 267/2012 izpolnjeno, čeprav nikakor ni bila udeležena pri kakršnem koli nakupu tega blaga ali tehnologije.
- 51 Svet trdi, da tretji pritožbeni razlog ni utemeljen. Zlasti ob upoštevanju cilja, ki mu sledita Sklep 2010/413 in Uredba št. 267/2012, naj bi pritožnica glede merila v zvezi s finančno podporo iranski vladi napačno menila, da lahko uvrstitev subjekta na sporna seznama utemelji samo neposredna podpora. Merilo glede nabave prepovedanega blaga in tehnologije naj bi zahtevalo samo sodelovanje osebe ali subjekta pri tej pridobitvi deleža.

– Presoja Sodišča

- 52 V zvezi s prvim delom tretjega pritožbenega razloga je treba navesti, da je Splošno sodišče v točki 122 izpodbijane sodbe utemeljeno opozorilo, da je treba merilo podpore iranski vladi iz člena 20(1)(c) Sklepa 2010/413, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2012/635, in iz člena 23(2)(d) Uredbe št. 267/2012, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1263/2012, razlagati tako, da se nanaša na dejavnosti zadevne osebe ali subjekta, ki lahko – čeprav sama po sebi nista neposredno ali posredno povezana s širjenjem jedrskega orožja – to širjenje spodbujata z zagotavljanjem materialnih, finančnih ali logističnih sredstev oziroma podpore iranski vladi, zaradi katerih lahko ta izvaja dejavnost širjenja jedrskega orožja (glej v tem smislu sodbi z dne 1. marca 2016, National Iranian Oil Company/Svet, C-440/14 P, EU:C:2016:128, točki 80 in 81, in z dne 7. aprila 2016, Central Bank of Iran/Svet, C-266/15 P, EU:C:2016:208, točka 44).

- 53 Kot izhaja iz točk 81 in 82 sodbe z dne 1. marca 2016, *National Iranian Oil Company/Svet* (C-440/14 P, EU:C:2016:128), se pri tem merilu upošteva tudi „potencialna povezava med dohodki Irana v energetskem sektorju in financiranjem njegovih jedrskih dejavnosti, ki pomenijo nevarnost širjenja“, ki je med drugim navedena v Resoluciji 1929 in uvodni izjavi 22 Sklepa 2010/413, da bi se onemogočilo financiranje iranskega jedrskega programa s strani iranske vlade. Povezavo med energetskim sektorjem in širjenjem jedrskega orožja je tako vzpostavil zakonodajalec Unije sam.
- 54 Poleg tega je iz sodne prakse Sodišča razvidno, da to merilo v povezavi s cilji, ki jim sledi Svet, zajema oblike podpore iranski vladi, ki zaradi svojega količinskega ali kakovostnega pomena prispevajo k uresničevanju iranske jedrske dejavnosti (glej v tem smislu sodbo z dne 1. marca 2016, *National Iranian Oil Company/Svet*, C-440/14 P, EU:C:2016:128, točka 83, in sklep z dne 4. aprila 2017, *Sharif University of Technology/Svet*, C-385/16 P, neobjavljena, EU:C:2017:258, točka 64).
- 55 Vprašanje, ki je glede na cilj, na katerega je bilo opozorjeno v točki 52 te sodbe, v teh okoliščinah pomembno, je, ali lahko dejavnost zadevne osebe ali subjekta zaradi njenega količinskega ali kakovostnega pomena z zagotavljanjem materialnih, finančnih ali logističnih sredstev oziroma podpore iranski vladi, zaradi katerih lahko ta izvaja program širjenja jedrskega orožja, spodbudi širjenje jedrskega orožja.
- 56 Vendar je Splošno sodišče v obravnavani zadevi, kot je razvidno iz točk od 125 do 128 izpodbijane sodbe, na podlagi svojih dejanskih ugotovitev poudarilo, da je pritožnica sodelovala pri financiranju več obsežnih projektov v naftnem in plinskem sektorju v Iranu, namenjenih obnovi nekaterih naprav ali ustvaritvi novih, od katerih bi nekateri znatno povečali zmogljivosti teh naprav ter zato zmogljivosti Islamske republike Iran za proizvodnjo in rafiniranje surove nafte. Pritožnica pred Splošnim sodiščem ni izpodbijala količinskega pomena te udeležbe.
- 57 Iz tega sledi, da Splošno sodišče glede na dejavnost pritožnice, ki je financiranje velikih projektov v sektorju, za katerega je povezava s širjenjem jedrskega orožja določena v veljavni ureditvi, ni napačno uporabilo prava, ker je štelo, da ta zagotavlja podporo iranski vladi, tako da je bilo merilo iz člena 20(1)(c) Sklepa 2010/413, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2012/635, in člena 23(2)(d) Uredbe št. 267/2012, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1263/2012, izpolnjeno. Zato vprašanje, ali je treba tako pomoč šteti za neposredno ali posredno, v obravnavani zadevi ni upoštevno.
- 58 V teh okoliščinah je treba, ker je bilo z izpodbijanima aktoma ime pritožnice na sporna seznama ponovno uvrščeno zato, ker zagotavlja podporo iranski vladi, izrek izpodbijane sodbe šteti za utemeljen.
- 59 V zvezi z drugim delom tretjega pritožbenega razloga je treba ugotoviti, da se želi z njim dokazati, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je štelo, da razlog za uvrstitev, v skladu s katerim se lahko za pritožnico šteje, da neposredno sodeluje pri nabavi prepovedanega blaga in tehnologije, izpolnjuje merilo iz člena 20(1)(b) Sklepa 2010/413 in člena 23(2)(a) Uredbe št. 267/2012.
- 60 V skladu s sodno prakso Sodišča pa glede nadzora zakonitosti sklepa, s katerim so bili sprejeti omejevalni ukrepi, velja, da če sodišče Unije ob upoštevanju preventivnosti zadevnih omejevalnih ukrepov ugotovi, da je vsaj eden od navedenih razlogov dovolj natančen in konkreten, da je utemeljen in da je zadostna osnova za utemeljitev te odločbe, okoliščina, da drugi od teh razlogov to niso, ne more upravičiti razglasitve ničnosti navedenega sklepa (sodba z dne 28. novembra 2013, *Svet/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft*, C-348/12 P, EU:C:2013:776, točka 72 in navedena sodna praksa).
- 61 V zvezi s tem napaka Splošnega sodišča glede utemeljitve, ki se nanaša na nabavo prepovedanega blaga in tehnologije, tudi če bi bila dokazana, ne bi mogla povzročiti razglasitve ničnosti izpodbijanih aktov, ker je treba, kot izhaja iz točke 58 te sodbe, izrek izpodbijane sodbe v delu, v katerem je bilo ime

pritožnice z izpodbijanima aktoma na sporna seznama ponovno uvrščeno na podlagi razloga, da zagotavlja podporo iranski vladi, šteti za utemeljen, zato je treba drugi del tretjega pritožbenega razloga zavrni kot brezpredmeten.

62 Ob upoštevanju navedenega je treba tretji pritožbeni razlog zavrni.

Četrty pritožbeni razlog

– Trditve strank

63 Pritožnica s četrty pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je presodilo, da je Svet odločitev o ponovni uvrstitvi na sporna seznama lahko sprejel na podlagi razlogov, ki se nanašajo na preteklo, in ne na novo ali na novo odkrito ravnanje, čeprav bi ti razlogi lahko bili in bi morali biti navedeni ob njeni prvi uvrstitvi. Ob ponovni uvrstitvi osebe ali subjekta na sezname oseb in subjektov, za katere veljajo omejevalni ukrepi, naj se Svet ne bi mogel omejiti na spremembo razlogov, na katerih temelji njegova prvotna uvrstitev na take sezname. Splošno sodišče naj bi zato – zlasti v točkah 31, 32, od 36 do 40, 45, 47 in 145 izpodbijane sodbe – napačno presodilo, da Svet ni kršil člena 266 PDEU, načel pravnomočnosti, pravne varnosti in pravnomočnosti sodnih odločb, pravice do učinkovitega sodnega varstva, načela učinkovitosti, pravic iz člena 47 Listine, členov 6 in 13 EKČP ter njene pravice do dobrega upravljanja.

64 Pritožnica dodaja, da njena ponovna uvrstitev na sporna seznama v nasprotju s členom 266 PDEU nadomešča prvotno uvrstitev, kar je v nasprotju z rzsodbo Splošnega sodišča. Poleg tega bi morale Splošno sodišče ugotoviti, da je Svet s svojim ravnanjem obšel sodbo z dne 22. januarja 2015, Bank Tejarat/Svet (T-176/12, EU:T:2015:43), in ji odvzel polni učinek ter tako povzročil, da je bila ničnostna tožba v praksi neučinkovita in neuspešna, kar pomeni tudi zlorabo postopka. Pritožnica poleg tega trdi, da njen položaj v nasprotju s členom 41 Listine ni bil obravnavan nepristransko, pravično in v razumnem roku, saj postopka za ponovno uvrstitev ni mogoče ločiti od prejšnjih uvrstitev. Nazadnje, pritožnica trdi, da so, ker te pravice in načela niso bila spoštovana, s ponovno uvrstitvijo njenega imena kršene njene temeljne pravice, zlasti lastninska pravica in načelo sorazmernosti.

65 Svet v nasprotju s tem meni, da se mu ob prvotni uvrstitvi pritožnice ni bilo treba sklicevati na vsa merila za uvrstitev in razloge, ki se lahko uporabijo, ter da na podlagi sodbe, s katero se sklep o prvotni uvrstitvi razglasi za ničen, lahko sprejme sklep o ponovni uvrstitvi, le če v tem novem sklepu ne stori enakih vsebinskih ali postopkovnih napak, kot so bile ugotovljene v tej sodbi.

– Presoja Sodišča

66 Kršitev različnih načel prava Unije in temeljnih pravic, na katere se v okviru četrtega pritožbenega razloga sklicuje pritožnica, v bistvu temelji na trditvi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je štelo, da je mogoče subjekt, ki je dosegel razglasitev ničnosti omejevalnih ukrepov, sprejetih proti njemu, ponovno vpisati na seznam subjektov, katerih premoženje se zamrzne, ker se trditve, navedene v novi obrazložitvi, ne nanašajo na novo ali na novo odkrito ravnanje in bi jih zato bilo treba navesti ob prvi uvrstitvi tega subjekta.

67 Najprej, institucija, ki je izdajateljica akta, ki je razglašen za ničen, mora na podlagi člena 266 PDEU sprejeti ukrepe za izvršitev sodbe, s katero je ta akt razglašen za ničen.

68 Na podlagi te določbe morajo, kadar je bil nek akt razglašen za ničen ali je bilo ugotovljeno, da je neveljaven, institucije, ki so ta akt sprejele, zgolj sprejeti ukrepe za izvršitev te sodbe. Zato imajo institucije široko diskrecijsko pravico pri izbiri načina za odpravo ugotovljene nezakovitosti, pri čemer

morajo biti ti ukrepi v skladu z izrekom zadevne sodbe in z obrazložitvijo, ki je njegova nujna podlaga (glej v tem smislu sodbo z dne 28. januarja 2016 CM, Eurologistik in GLS, C-283/14 in C-284/14, EU:C:2016:57, točki 75 in 76, ter z dne 15. marca 2018, Deichmann, C-256/16, EU:C:2018:187, točka 87).

- 69 Vendar člen 266 PDEU ne daje odgovora na vprašanje, ali lahko Svet ponovno uvrstitev izvede na podlagi drugih razlogov od tistih, ki so bili navedeni v aktih, razglašeni za nične. Nasprotno pa se lahko to vprašanje, za katero je treba ugotoviti, ali je z ničnostno sodbo omejena možnost Sveta, da sprejme akte o ponovni uvrstitvi, preuči glede na načelo pravnomočnosti.
- 70 V zvezi s tem načelom je treba opozoriti, da postanejo ničnostne sodbe, ki jih razglasita sodišči Unije, ko ni več mogoče vložiti pravnih sredstev, pravnomočne. Ta pravnomočnost se ne nanaša le na izrek ničnostne sodbe, ampak tudi na obrazložitev, ki je nujna podlaga izreka, zato sta obrazložitev in izrek nerazdružljiva (glej v tem smislu sodbo z dne 15. novembra 2012, Al-Aqsa/Svet in Nizozemska/Al-Aqsa, C-539/10 P in C-550/10 P, EU:C:2012:711, točka 49 in navedena sodna praksa).
- 71 Iz ustaljene sodne prakse pa izhaja, da se pravnomočnost nanaša samo na dejanska in pravna vprašanja, ki so bila dejansko ali nujno obravnavana v zadevni sodni odločbi (sodbi z dne 29. marca 2011, ThyssenKrupp Nirosta/Komisija, C-352/09 P, EU:C:2011:191, točka 123, in z dne 13. septembra 2017, Pappalardo in drugi/Komisija, C-350/16 P, EU:C:2017:672, točka 37).
- 72 V obravnavani zadevi je Splošno sodišče s sodbo z dne 22. januarja 2015, Bank Tejarat/Svet (T-176/12, EU:T:2015:43), prvotno uvrstitev pritožnice razglasilo za nično, ker je v točki 60 te sodbe štelo, da s trditvami, ki jih je navedel Svet, ni mogoče utemeljiti, da je podpirala širjenje jedrskega orožja ali drugim osebam in subjektom pomagala pri kršenju določb omejevalnih ukrepov, ki se nanašajo nanje, ali pri tem, da so se jim izogibali. Kot izhaja iz točk 40 in 41 te sodbe, je Svet v postopku, v katerem je bila izdana navedena sodba, za dokaz utemeljenosti omejevalnih ukrepov, ki se nanašajo na pritožnico, poleg predloga države članice predložil le dopis pritožnice in prilogo k njemu.
- 73 Akta Sveta sta bila torej z navedeno sodbo razglašena za nična zaradi nezadostnosti elementov, ki jih je Svet predložil za utemeljitev njune dejanske podlage. Iz take ugotovitve, za katero v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 71 te sodbe, velja, da je pravnomočna, ni mogoče izpeljati, da Svet nato ne bi mogel upoštevati drugih dokazov za potrditev verodostojnosti podanih razlogov ali da nikoli ne bi mogel dokazati, da pritožnica podpira širjenje jedrskega orožja ali drugim osebam in subjektom pomaga pri kršenju določb omejevalnih ukrepov, ki se nanašajo nanje, ali pri tem, da se jim izogibajo.
- 74 Ugotoviti pa je treba, da ponovna uvrstitev pritožnice na sporna seznama z izpodbijanima aktoma temelji na drugačnih merilih za uvrstitev od tistih, na katerih je temeljila prvotna uvrstitev njenega imena, ki je bila razglašena za nično s sodbo z dne 22. januarja 2015, Bank Tejarat/Svet (T-176/12, EU:T:2015:43), in zato na drugačni pravni podlagi, kot je Splošno sodišče presodilo v točki 36 izpodbijane sodbe. Poleg tega obrazložitev izpodbijanih aktov in aktov, s katerima je bila izvedena prvotna uvrstitev pritožnice, ter dokazi, predloženi Splošnemu sodišču, niso enaki.
- 75 Vendar pritožnica trdi, da bi moral Svet zato, ker so bile dejanske ugotovitve, s katerimi je utemeljil svojo odločitev o ponovni uvrstitvi njenega imena na sporna seznama, na voljo že ob prvotni uvrstitvi njenega imena, vse razpoložljive elemente in pravne opredelitve, ki bi lahko utemeljili naložitev omejevalnih ukrepov proti njej, izčrpati ob tej prvi uvrstitvi.
- 76 V zvezi s tem je dovolj navesti, da s tem očitkom ni mogoče doseči ugotovitve kršitve načela pravnomočnosti, ker teh elementov in pravnih opredelitev po predpostavki ni mogoče šteti za pravna ali dejanska vprašanja, o katerih je bilo z navedeno sodbo dejansko ali nujno odločeno v smislu sodne prakse, navedene v točki 71 te sodbe, saj niso bili upoštevani v pravnomočni odločbi.

- 77 Iz navedenega izhaja, da Splošno sodišče s tem, da je presodilo, da Svet s sprejetjem izpodbijanih aktov na podlagi razlogov v zvezi s podporo iranski vladi, na katere je bilo opozorjeno v točki 19 te sodbe, ni kršil pravnomočnosti sodbe z dne 22. januarja 2015, Bank Tejarat/Svet (T-176/12, EU:T:2015:43), ni napačno uporabilo prava.
- 78 Kar zadeva načelo pravne varnosti, je treba navesti, da pritožnica v pritožbi ni navedla natančnih trditvev, s katerimi bi utemeljila, da bi to načelo v obravnavani zadevi za osebo ali subjekt, ki je dosegel razglasitev ničnosti uvrstitve svojega imena na seznam oseb in subjektov, katerih premoženje se zamrzne, zagotavljalo širše varstvo pred sprejetjem novih omejevalnih ukrepov, ki bi temeljili na drugih merilih za uvrstitvev ali na drugih razlogih, kot načelo pravnomočnosti.
- 79 Načelo učinkovitega sodnega varstva je splošno pravno načelo, ki je zdaj potrjeno v členu 47 Listine. Ta člen v pravu Unije zagotavlja varstvo, dodeljeno s členom 6(1) in členom 13 EKČP (sodba z dne 16. maja 2017, Berlioz Investment Fund, C-682/15, EU:C:2017:373, točka 54 in navedena sodna praksa). Navedeni člen 47 v prvem odstavku zahteva, da mora imeti vsakdo, ki so mu kršene pravice in svoboščine, zagotovljene s pravom Unije, pravico do učinkovitega pravnega sredstva pred sodiščem v skladu s pogoji, določenimi v tem členu.
- 80 Vendar načelo učinkovitega sodnega varstva Svetu ne preprečuje, da osebo ali subjekt na podlagi drugih razlogov od tistih, na katerih je temeljila prvotna uvrstitvev te osebe ali subjekta, ponovno uvrsti na seznam oseb in subjektov, katerih premoženje se zamrzne. S tem načelom se namreč želi zagotoviti, da se lahko akt, ki posega v položaj, izpodbija pred sodiščem, in ne to, da ne more biti sprejet nov akt, ki posega v položaj, ki temelji na drugi podlagi.
- 81 Kot je Sodišče že razsodilo, če se sklep institucije Unije, zoper katerega je vložena tožba, razglasi za ničen, se zanj šteje, da ni nikoli obstajal, in ta institucija, ki namerava sprejeti nov sklep, lahko izvede celovit preizkus in navede druge razloge od tistih, na katerih je temeljil sklep, ki je bil razglašen za ničen (glej po analogiji sodbo z dne 6. marca 2003, Interporc/Komisija, C-41/00 P, EU:C:2003:125, točka 31).
- 82 V teh okoliščinah nezakonitost, kot je ta, ki jo je Splošno sodišče glede prve uvrstitvev pritožnice na seznama oseb in subjektov, katerih premoženje se zamrzne, ugotovilo v sodbi z dne 22. januarja 2015, Bank Tejarat/Svet (T-176/12, EU:T:2015:43), Svetu ne preprečuje, da po pregledu njenega položaja na podlagi dejstev, ki že obstajajo ali so že na voljo, sprejme nove omejevalne ukrepe.
- 83 Prav tako je treba poudariti, da je pritožnica v postopku, v katerem je bila izdana sodba z dne 22. januarja 2015, Bank Tejarat/Svet (T-176/12, EU:T:2015:43), ki je postala pravnomočna, predlagala in dosegla razglasitev ničnosti omejevalnih ukrepov, sprejetih leta 2012, ki so torej bili odstranjeni iz pravnega reda Unije, kot je Splošno sodišče ugotovilo v točki 45 izpodbijane sodbe. Iz tega izhaja, da se pritožnica na to sodbo lahko sklicuje v utemeljitev odškodninske tožbe, ki jo je vložila pri Splošnem sodišču in je vpisana pod opravilno številko T-37/17. Pritožnica ima poleg tega možnost, ki jo je tudi izkoristila, da pri sodišču Unije ponovno vloži tožbo za nadzor zakonitosti sklepa o ponovni uvrstitvi, da bi bil po potrebi vzpostavljen njen prvotni položaj in da bi pridobila odškodnino.
- 84 Iz tega sledi, da Splošno sodišče v obravnavani zadevi s tem, da je presodilo, da sprejetje izpodbijanih aktov ni pomenilo kršitve načela učinkovitega sodnega varstva, kot izhaja iz točke 47 izpodbijane sodbe, ni napačno uporabilo prava.
- 85 Pritožnica poleg tega ni predložila elementov, ki bi dokazovali kršitev načela dobrega upravljanja, ki je določena v členu 41 Listine (glej v tem smislu sodbi z dne 8. maja 2014, N., C-604/12, EU:C:2014:302, točka 49, in z dne 17. julija 2014, YS in drugi, C-141/12 in C-372/12, EU:C:2014:2081, točka 68). Namen pravice vsakogar, da institucije Unije njegove zadeve ob sprejetju posamičnega ukrepa, ki bi

lahko neugodno vplivala nanj, obravnavajo nepristransko, pravično in v razumnem roku, ki izhaja iz tega načela, namreč ni zagotoviti, da Svet v prihodnosti ne bo sprejel novih omejevalnih ukrepov, ki temeljijo na drugih razlogih.

- 86 Pritožnica tudi ni predložila elementov, s katerimi bi se lahko dokazala zloraba pooblastil, ki jo je storil Svet. V skladu s sodno prakso Sodišča gre lahko za akt, pri katerem so bila zlorabljena pooblastila, le če je na podlagi objektivnih, upoštevnih in skladnih indicev mogoče sklepati, da je bil sprejet samo ali vsaj odločilno za druge cilje kot tiste, zaradi katerih je bilo zadevno pooblastilo dano, ali za izognitev postopku, ki je s Pogodbama posebej določen za obravnavanje okoliščin konkretnega primera (sodba z dne 28. marca 2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, točka 135 in navedena sodna praksa). Poleg tega je Splošno sodišče v točki 144 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je bil namen ponovne uvrstitve tožeče stranke na sporna seznama izvajanje ciljev, ki jim sledijo določbe Sklepa 2010/413 in Uredbe št. 267/2012. Splošno sodišče je zato v točki 146 izpodbijane sodbe upravičeno zavrnilo tožbeni razlog, ki se je nanašal na zlorabo pooblastil in kršitev načela dobrega upravljanja.
- 87 Nazadnje, pritožnica trdi, da naj bi bile – ker naj načela in pravice, ki jih je navedla v podporo četrtemu pritožbenemu razlogu, ne bi bili spoštovani – s ponovno uvrstitvijo njenega imena na sporna seznama kršene njene temeljne pravice, zlasti njena lastninska pravica in načelo sorazmernosti. Vendar iz zgornjih preudarkov izhaja, da načela in pravice, ki jih je navedla pritožnica, niso bili kršeni. Poleg tega pritožnica ne graja točk od 147 do 165 izpodbijane sodbe, s katerimi je Splošno sodišče zavrnilo njen tožbeni razlog, ki se je nanašal na to, da je odločitev Sveta, da jo znova uvrsti na sporna seznama, pomenila kršitev njenih temeljnih pravic, zlasti lastninske pravice in načela sorazmernosti.
- 88 Na podlagi vsega navedenega je treba četrti pritožbeni razlog in zato tudi to pritožbo v celoti zavrniti.

Stroški

- 89 Člen 184(2) Poslovnika Sodišča določa, da če pritožba ni utemeljena, o stroških odloči Sodišče. Člen 138(1) tega poslovnika, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 184(1) tega poslovnika, določa, da se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.
- 90 Ker je Svet predlagal, naj se pritožnici naloži plačilo stroškov, in ker ta s pritožbenimi razlogi ni uspela, se ji poleg njenih stroškov naložijo tudi stroški, ki jih je priglasil Svet.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

1. Pritožba se zavrne.

2. Bank Tejarat poleg svojih stroškov nosi tudi stroške, ki jih je priglasil Svet Evropske unije.

Podpisi